

نافله های شبانه روز

نافله به کار مستحبی، کار نیکو، که بر انسان واجب نیست اطلاق می شود. هم چنین به معنی نوه، غنیمت و عطاء نیز آمده است.^[۱] و در اصطلاح فقهاء: به نماز های مستحبی در شرع مقدس اسلام نافله می گویند. بیشترین استعمال نافله در نماز های مستحبی است.^[۲] معنای اصطلاحی نافله اخصر است و فقط شامل نماز مستحبی می شود. ولی معنای لغوی اعم است، هم شامل غنیمت و عطاء می شود. بین معنای لغوی و اصطلاحی عموم و خصوص من وجه است.

محتویات

[اهمیت نافله](#)

[مشروعیت نافله](#)

[نافله های شبانه روز](#)

[پانویس](#)

[منابع](#)

اهمیت نافله

در دین اسلام تأکید فراوانی بر انجام نماز های مستحبی شده و ثوابهای فراوان برای آن منظور گردیده است. و در میان نماز های مستحبی نماز شب از فضیلت بیشتری برخوردار است. و در روایات رسیده از مucchomine (ع) که نماز شب به خاطر عظمت شان آن خداوند ثوابش را آشکار نکرده است. روایات در مورد اهمیت نافله فراوان از مucchomine (ع) است که برای تبرک چند نمونه ذکر می شود.

محمد بن علی بن محبوب عن ابی عبدالله (ع): «إِيَّاكُمُ الْكَسِلُ، إِنَّ رَبَّكُمْ رَحِيمٌ يُشَكُّ الظَّلِيلُ، إِنَّ الرَّجُلَ لِيَصْنَى رَكْعَتِينَ تَطْوِعاً بِرِيدٍ بِهِمَا وَجْهُ اللَّهِ فِي الدُّخْلَةِ اللَّهُ بِهِمَا الْجَنَّةَ». امام صادق (ع) می فرمایند: بر شما باد دوری از تبلی و کسلی! همانا پروردگار شما مهربان است. که چیز کم را سپاس و شکر می گوید. همانا مردی برای رضا و خشنودی خدا دو رکعت نماز مستحبی بجا آورد خداوند به خاطر خواندن این دو رکعت مستحبی او را داخل بهشت می کند.^[۳]

مشروعیت نافله

ادله متعددی بر مشروعیت آن دلالت دارد. روایات موجود در مورد نماز های نافله که در کتب حدیثی فراوان است که به چند نمونه از آن اشاره می شود.

۱) بالاسناد عن فضیل بن یسار عن ابی عبدالله (ع) قال: «الْفَرِيضَةُ وَ النَّافِلَةُ أَحَدِي وَ خَمْسُونَ رَكْعَةً. مِنْهَا رَكْعَتَانِ بَعْدَ الْعُنْدِيَةِ جَالِسًا تَعْدَانِ بِرَكْعَةٍ وَهُوَ قَائِمٌ الْفَرِيضَةُ مِنْهَا سِبْعَ عَشَرَ رَكْعَةً وَالنَّافِلَةُ أَرْبَعُ وَ ثَلَاثُونَ رَكْعَةً».^[۴] «نماز های واجب و نافله پنجاه و یک رکعت هستند. از آنها دو رکعت بعد از عشاء نشسته خوانده می شود و ایستاده بخواند یک رکعت محسوب می شود. نماز های واجب هفده رکعت می باشد و نماز های نافله سی و چهار رکعت می باشند».

۲) خود پیامبر (ص) و ائمه مucchomine (ع) که در تاریخ نقل شده است نماز های مستحبی فراوان می خوانند و قول و فعل آنان برای ما حجت است و این نافله خواندن آنان دلیل بر مشروعیت نافله است.

محمد بن حسن از امام صادق (ع) نقل کرده که امام فرمودند: «حضرت علی (ع) در آخر عمرش در هر روز و شب هزار رکعت نماز می خوانند».^[۵]

نافله های شبانه روز

نافله در باب صلاة دارای دو قسم می باشد :

▪ ۱- نافله رواتب روزانه.

▪ ۲- نافله غیر رواتب.

نافله رواتب روزانه: نافله های شبانه، در غیر روز جمعه سی و چهار رکعت می باشند؛ که هشت رکعت از آنها نافله ظهر و هشت رکعت نافله عصر و چهار رکعت نافله مغرب و دو رکعت نافله عشاء و یازده رکعت نافله شب و دو رکعت نافله صبح می باشد و چون دو رکعت نافله عشاء نشسته خوانده می شود یک رکعت حساب می شود. و در روز جمعه بر شانزده رکعت نافله ظهر و عصر چهار رکعت اضافه می شود[۶].

از امام صادق علیه السلام به نقل از رسول خدا صلی الله علیه و آله درباره اهمیت نماز های مستحبی چنین آمده که خداوند می فرماید: «ما تَحَبَّبَ إِلَى عَبْدِي بِشَيْءٍ إِحْبَطْتُ إِلَيْهِ، وَ إِلَهٌ لَيَتَحَبَّبَ إِلَى إِلَهَيَّالْفِلَاقِ حَتَّى احْبَبَهُ فَإِذَا احْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمُعُ بِهِ وَ بَصَرَهُ الَّذِي يَبْصُرُ بِهِ وَ يَدَهُ الَّذِي يَبْطِشُ بِهَا وَ رِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، اذَا اعْنَانِي اجْبَنْهُ وَ اذَا سَأَلَنِي اعْطِنْهُ». [۷]

هیچ چیز همانند واجبات بندۀ را محبوب من نمی گرداند، گاهی بندۀ من به واسطه انجام نوافل به تدریج به من نزدیک می شود تا آن جا که او را دوست می دارم و وقتی او را دوست داشته باشم گوش شنوای، چشم بینای، زبان گویای، دست توانای و پای رهوار او خواهم شد. هرگاه مرا بخواند اجابت‌ش می کنم و هرگاه حاجتی از من بخواهد، عطاش می کنم.

امام صادق علیه السلام به جا آوردن نوافل یومیه را از جمله نشانه های شیعه دانسته، می فرماید: «شیعه دانسته، اصحاب الأُحدِي و حُمُسِيَّ رَكْعَةً فِي الْيَوْمِ وَ اللَّيْلَةِ»[۷]؛ پیروان ما به جا آورندگان پنجاه و یک رکعت نماز در شبانه روز هستند.

منظور از پنجاه و یک رکعت، هفده رکعت نماز واجب و سی و چهار رکعت نوافل یومیه است که عبارتند از: [۸]

- نافله صبح: دو رکعت است که قبل از نماز صبح خوانده می شود.
- نافله ظهر: 8 رکعت (چهار نماز دو رکعتی) است که قبل از نماز ظهر خوانده می شود.
- نافله عصر: 8 رکعت (چهار نماز دو رکعتی) است که قبل از نماز عصر خوانده می شود.
- نافله مغرب: 4 رکعت (دو نماز دو رکعتی) است که بعد از نماز مغرب خوانده می شود.
- نافله عشاء: دو رکعت نماز نشسته است که بعد از نماز عشاء خوانده می شود و یک رکعت محسوب می شود.
- نماز شب : یازده رکعت است.

چگونگی خواندن نماز شب:

از مهم ترین نوافل یومیه است که خواندن آن فضیلت فراوانی دارد و یازده رکعت می باشد و به صورت ذیل خوانده می شود:

- چهار نماز دو رکعتی به نیت نافله شب.
- دو رکعت نماز «شفع» که مستحب است در رکعت اول بعد از سوره حمد، سوره ناس و در رکعت دوم بعد از حمد؛ سوره فلق خوانده شود.
- یک رکعت نماز «وتر» که بهتر است پس از حمد، سه مرتبه سوره اخلاص، یک بار سوره مبارکه «ناس» و یک بار سوره مبارکه «فلق» خوانده شود.

در قنوت نماز «وتر» بهتر است برای چهل مؤمن طلب آمرزش شود و هفتار بار «استغفار اللہ ربی و اتوب الیه» و هفت بار «هذا مقام العاذِیْلَکَ مِنَ النَّارِ» و سیصد مرتبه «العفو» گفته شود و در پایان این ذکر خوانده شود: «رَبِّ اغْفِرْلِیْ وَ ارْحَمْنِیْ وَ تُبْ عَلَیْ اَنَّكَ اَنْتَ التَّوَابُ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ». [۹]

نافله غیر رواتب:

که شمار آنها در کتابهای حدیثی و دعاء زیاد است، مثل نماز باران، نماز شکر، نماز زیارت، که مختص به وقت معینی نیستند. [۱۰]

پانویس

1. المنجد ج 2، ص 1986، مولف: لویس معلوم مترجم: محمد بندریگی ناشر: ایران چاپ هاتف نوبت چاپ: سوم 1380.
2. مصطلحات الفقه ص 528 ؟؟؛ آیت اللہ مشکینی موسسه چاپ الهادی قسم چاپ دوم 1379
3. وسائل الشیعه ج 4، ص 44، باب 12 حدیث 4 مولف: شیخ حر عاملی (ره) تحقیق و نشر: موسسه آل الب قم، چاپ اول 1409 قمری
4. وسائل الشیعه، ج 4، ص 46 باب 13 حدیث 3: همان آدرس شماره 3.

5. وسائل الشیعه، ج 4 ص 97 باب 30 حدیث 1: همان آدرس شماره 3.
 6. بحار الانوار، ج 84، ص 31.
 7. وسائل الشیعه، ج 4 ص 57.
 8. احکام عبادی، یوسفیان/منتظری ، ص 72.
 9. ناز ونیاز، ص 56.
 10. مدارک الاحکام، ج 4، ص 199 - 191، مولف: سید محمد بن علی موسوی عاملی: تحقیق موسسه آل البيت مشهد چاپخانه، مهر قم جاپ اول 1410 قمری

منابع

- از این صفحه ۲۳,۸۰۵ بار بازدید شده است
 - این صفحه آخرین بار در ۱۴ مارس ۲۰۱۹ ساعت ۰۳:۱۱ ویرایش شده است.